

Principiile Înțelepciunii

Pastor Paul Hamilton

Principiile Înțelepciunii

De Pastor Paul Hamilton

O Aromă Dulce

Lev. 1 & Efes. 5

Lev. 1:1-9

Lev 1:1 Și DOMNUL l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din tabernacolul întâlnirii, spunând:

Lev 1:2 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Dacă cineva dintre voi aduce un dar DOMNULUI, să aduceți darul vostru dintre vite, din cireadă și din turmă.

Lev 1:3 Dacă darul lui *este* un sacrificiu ars din cireadă, să aducă o parte bărbătească, fără cusur; să îl aducă după buna sa voie la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI.

Lev 1:4 Și să își pună mâna pe capul ofrandei arse; și îi va fi primită să facă ispășire pentru el.

Lev 1:5 Și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sângele și să stropească sângele de jur împrejur pe altarul care *este lângă* ușa tabernacolului întâlnirii.

Lev 1:6 Și să jupoaie ofranda arsă și să o taie în bucățile ei.

Lev 1:7 Și fiii preotului Aaron să pună foc peste altar și să pună lemnele în ordine pe foc;

Lev 1:8 Și preoții, fiii lui Aaron, să pună bucățile, capul și grăsimea în ordine peste lemnele care sunt pe focul de pe altar;

Lev 1:9 Dar măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă; și preotul să ardă totul pe altar, *pentru a fi* un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

Între cărțile Exodul și Leviticul există o legătură foarte clară și naturală. Suntem informați că Domnul l-a chemat pe Moise să iasă afară din tabernacolul întâlnirii. Se face referire la cortul întâlnirii sau tabernacolul adunării. Aici este locul unde ni se arată legătura dintre cartea Exodul și Leviticul. **În Exodul găsim înregistrarea detaliilor de construcție a tabernacolului- detalii care au fost date de Dumnezeu într-un mod direct lui Moise – detalii în care nu trebuia să fie nici o deviere. Moise a fost avertizat de mai multe ori că ce urma să fie făcut în tabernacol, trebuia să fie conform modelului care i-a fost arătat pe munte. De aceea, ajutoarele și lucrătorii lui trebuiau să nu devieze de la model.**

Motivul era că toate detaliile reprezentau o declarație și o prezentare a lui Isus Cristos. Pentru acest motiv, trebuia să fie făcut exact conform planului.

Când modelul tabernacolului a fost trimis lui Moise, aflăm că întreaga lucrare de a fabrica toate piesele, de a construi și de a pune împreună, a fost preluată de un om numit Bețaleel – un bărbat plin de Duhul. Frate,

când totul a fost terminat și pus, noi aflăm că totul s-a întâmplat în prima zi! Din prima lună, al anului al doilea după plecarea lui Ezra din țara Egiptului.

Scopul construirii tabernacolului era să ofere un loc de întâlnire între Dumnezeu și oamenii Lui. Era să ofere un centru de Închinare.

Frate, când tabernacolul a fost ridicat, Domnul a coborât peste el. El a umplut locul acela cu un nor uriaș de glorie- Acea era o manifestare a Sfințeniei Lui. Apoi, afară din cort, chiar din mijlocul norului gloriei - Domnul a început să vorbească servitorului său Moise, dându-i toate detaliile care se găsesc în cartea Levitic, dându-i această revelație ce o avem în Levitic.

Există o legătură uimitoare între Exod și Levitic.

Pentru că ceea ce spune Dumnezeu în Levitic, a fost rostit din norul gloriei, care a coborât peste cortul finalizat.

1. Așa cum citești afirmațiile de început din Levitic, atenția este pe sacrificii. **Sunt 5 Sacrificii Principale : Sacrificiul ars, Dar de mâncare, Ofrandă de Pace, Ofrandă pentru fărădelege, Ofrandele pentru păcatele din ignoranță.** Toate arată către lucrarea Domnului nostru Isus.

Există un detaliu care le conectează pe toate împreună.
O aromă dulce.

1. Este interesant că, cuvântul Dulce înseamnă odihnă. Odihnă este găsit de nenumărate ori în N.T. într-o varietate de feluri..

- **Frate, citești despre Porumbelul eliberat de Noe din arcă. Spune că Porumbelul nu a găsit odihnă pentru talpa piciorului său. Odihnă este folosit în construirea arcăi, frate când potopul s-a retras ni se spune că Arca s-a odihnit pe muntele Ararat.**
- **Cuvântul odihnă este de asemenea folosit când te odihnești din munca ta.**
- **Cuvântul odihnă este de asemenea folosit când te odihnești din calamități. Odihnă din probleme. Cuvântul odihnă este cuvântul care ne dă cuvântul dulce. Dulce semnifică Odihnă.**

2. Apoi vedem cuvântul Aromă care înseamnă mireasmă.

Când tu citești aromă dulce, tu citești o Mireasmă de Odihnă, referitoare la sacrificiile oferite înaintea lui Dumnezeu. A fost produsă o mireasmă de odihnă. O aromă dulce.

Accentul cade pe faptul că acolo exista odihnă. Este ceva aici care denotă și Sfârșitul a ceva! Acela este ceva care a venit să se odinească! Când sacrificiul a fost oferit lui Dumnezeu!

Alt lucru despre **Aroma Dulce** este că prima oară este folosit în Geneza 8.

Gen. 8:20-21 Și Noe a zidit un altar DOMNULUI și a luat din fiecare fiară curată și din fiecare pasăre curată și a adus ofrande arse pe altar. Și DOMNUL a mirosit o aromă

dulce și DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi mai blestema din nou pământul vreodată din cauza omului, pentru că imaginația inimii omului *este* facere de rău din tinerețea lui, nici nu voi mai lovi din nou vreodată fiecare viețuitoare, așa cum am făcut.

Este folosit când Noe a ieșit din arcă pe pământ curățit. Biblia spune că el a construit un altar, și a început să ofere sacrificii Domnului din animalele curate. Ni se spune că Domnul a mirosit o aromă dulce.

Aceasta este prima dată când cuvintele Aromă dulce sunt folosite în Biblia ta. **Acel Miros de Aromă Dulce semnifică faptul că Domnul era plăcut încântat cu ofrandele care au fost aduse. Dumnezeu era în odihnă. El era satisfăcut. Exista o mireasmă de Odihnă!!!!**

Atunci când vezi prima mențiune a cuvintelor "Aromă Dulce" în Biblie, există un model stabilit pentru noi în ceea ce privește semnificația acestor cuvinte. Fraza "Aromă dulce" ne îndreaptă către sacrificiul Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos. Aceasta ne arată că Dumnezeu este încântat cu sacrificiul.

Este folosit în Efeseni 5:2 Și umblați în dragoste, precum și Cristos ne-a iubit și s-a dat pe sine însuși ofrandă pentru noi și sacrificiu lui Dumnezeu pentru aromă bine mirositoare.

Gândește-te că Isus Cristos s-a dat pe sine Însuși lui Dumnezeu și ceea ce El a oferit este descris în Scriptură ca un Miros de Aromă dulce. Aceasta este împlinirea a

cea ce citim în Levitic 1. El este împlinirea cea mare, crucea este o aromă dulce a Odihnei. El s-a oferit pe Sine ca o ofrandă pentru păcat. A fost prezentat lui Dumnezeu ca o Aromă dulce mirositoare. O aromă de odihnă, o aromă a miresmei satisfacției.

Vreau să vă atrag atenția unui prim adevăr fundamental: că Sacrificiul lui Cristos pentru păcat a fost un sacrificiu suficient. Suficient de absolut. O aromă dulce, o Mireasmă a odihnei. Cuvintele acelea rezonază cu Gândul: satisfacției și suficienței – El a fost ofranda lui Dumnezeu pentru Păcat.

Tot ceea ce Cristos a făcut, a fost marcat cu o suficiență și satisfacție minunată către Dumnezeul sfințeniei absolute.
Ce a făcut Cristos este destul!!!!

- **Sacrificiul lui a răspândit această aromă a odihnei**
- **A fost o Mireasmă dulce a lucrării la Calvar**

În Leviticul 1, ni se arată mai detaliat de ce lucrarea lui Cristos a fost suficientă? De ce a fost îndeajuns ce a făcut El?

Te odihnești tu în această aromă dulce?

De ce lucrarea Domnului a fost suficientă?

1. A satisfăcut Cerințele divine ale lui Dumnezeu.

Când citești aceste versete despre sacrificiile care au fost făcute, înregistrate în Levitic 1 – vei descoperi că toate

aceste detalii ne descoperă, că aceste versete ne spun mult despre moartea și sacrificiul lui Cristos. **Acesta era un Tipar al lui Cristos. Ne spune despre relația noastră cu Dumnezeu și pacea noastră cu Dumnezeu prin Domnul Isus Cristos.**

- **Lev. 1:9 observați sfârșitul versetului ”de o aromă dulce Domnului”**

Aceasta înseamnă că tot ce s-a făcut în sacrificiu este merit să satisfacă pe Domnul. A fost făcut Domnului.

- **Apoi vedeți cuvintele: ”Înaintea Domnului”, versetul 3, versetul 5. Vedeți Israelitul își aducea animalele lui, le aducea la tabernacol. Frate, animalul era omorât, sângele era vărsat, apoi era ars pe altar. Cheia este : **Era făcut înaintea Domnului. Era făcut Domnului!****

Gândul: Sacrificiul oferit pentru păcat este primul și cel mai important, de aceea este suficient, a satisfăcut cerințele de natura lui Dumnezeu. Totul era făcut Domnului și înaintea Domnului!

Când vezi termenul : Ofranda arsă, înseamnă că merge SUS!!!!!!!

Gândește- te la aceasta: Frate, există un animal pe altar, el a fost omorât, este foc pe altar, frate, când animalul este pus acolo și focul începe să se dezlănțuie și să mistuie trupul acela, evident fumul începe să urce, **acolo ceva merge în sus**

Frați și surori acela este înțelesul clar al sacrificiului Arderii, care merge în sus.

Înseamnă că ceea ce facem merge sus la Dumnezeu! Se ridică în prezența Lui, frate, merge sus înaintea feței Lui. Este înaintea Domnului.

Sacrificiul lui Cristos pe cruce

Cerințele lui Dumnezeu trebuie îndeplinite.

Evanghelia, nu este cel mai important ce face ea pentru tine, este lucrarea lui Cristos, ci mai important este ce face pentru Dumnezeu. Este important ce duce ea la îndeplinire.

Frate, dacă iei 2 caracteristici mari ale naturii lui Dumnezeu:

Noi le vedem în acest pasaj:

A. Gândiți-vă la Sfințenia lui Dumnezeu. Sfințenia lui Dumnezeu este adusă înaintea noastră în acest pasaj prin detaliile sacrificiului care a fost oferit. Trebuia să fie de un anume fel:

Lev. 1:3- fără vină. Versetul 6, ”și să jupoaie ofranda arsă...”

Aceasta înseamnă că a fost jupuită. Pielea ei a fost îndepărtată, apoi tăiată în anumite bucăți. Care este înțelesul? Dumnezeu vrea să ne comunice un adevăr grozav:

- Că sacrificiul trebuie să fie fără pată. Trebuie să fie fără cusur, de aceea era examinat la interior și la exterior, era inspectat și numai după aceea putea fi oferit lui Dumnezeu.
- Poate pe partea exterioara a animalului nu exista nici un cusur, nici o pată, dar poate atunci când o tăiau în bucăți ei puteau găsi o rană, o vânătăie ori vreo boală care nu putea fi văzută din exterior.

Ce înseamnă toate acestea?

Ne arată că Dumnezeu cere Perfecțiune! Dumnezeu cere perfecțiune pentru că Dumnezeu este absolut de sfânt!

Gândește-te la aceasta!

Dumnezeu cere această sfințenie absolută. Tu și cu mine nu suntem de acest fel. Aceasta înseamnă că tu și eu avem nevoie de un substitut care este de acest fel.

Cine este sfânt?

Cine este fără pată și pur – toate acestea ne îndreaptă către Isus Cristos. El este cel fără cusur, El este cel examinat și inspectat de Dumnezeu.

Lev. 1:8-9 Și preoții, fiii lui Aaron, să pună bucățile, capul și grăsimea în ordine peste lemnele care sunt pe focul de pe altar; 9 Dar măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă; și preotul să ardă totul pe altar, *pentru a fi un*

sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

În aceste 2 versete sunt 4 părți menționate:

- 1. Capul**
- 2. Măruntaiele**
- 3. Picioarele**
- 4. Grăsimea**

Ce reprezintă toate acestea? Ce îți spune capul cu privire la Cristos? Ne spune că în mintea Lui – El nu cunoștea păcatul. Capul vorbește despre mintea lui Cristos. Gândirea fără pată a Domnului nostru. II Cor. 5:21 Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.

El nu a cunoscut păcatul. Domnul niciodată nu a gândit păcătos.

Măruntaiele reprezentau Duhul Domnului.

Picioarele reprezintă umblarea pură a lui Isus Cristos. El nu a făcut păcat.

Grăsimea – era parte a trupului animalelor

Pentru Dumnezeu grăsimea valora mult. Citește cartea Levitic, nimeni nu îndrăznea vreodată să ia grăsimea sacrificiului. Când grăsimea era pusă pe altar, când focul

o mistuia, exista o forță uriașă de ardere datorită naturii grăsimii. **Ce este aceea?**

Aceasta ne vorbește despre devotamentul perfect al lui Cristos.

Oriunde îl iei pe Domnul Isus Cristos, vei descoperi puritatea Lui, sfințenia Lui, frate.

- **În sufletul Lui, în comportamentul lui, în devotamentul lui către Tatăl. El a satisfăcut Sfințenia lui Dumnezeu.**

Ai nevoie de o Aromă care a satisfăcut sfințenia lui Dumnezeu.

Ai nevoie de o Aromă care a satisfăcut dreptatea lui Dumnezeu.

Dumnezeu este Sfânt și Dumnezeu este drept! Dreptatea lui Dumnezeu are de a face cu Pedeapsa Păcatului.

Lev. 1:4- El să pună mâna lui pe capul ofrandei arse. Ce înseamnă aceasta?

Aceasta înseamnă că în mintea Lui, în întreg tiparul aici, păcatul israeliților era transferat substitutului. De aceea, Israelitul recunoștea că acest animal urma să moară în locul lui.

Vedeți întreaga idee de Dreptate portretizată acolo!

Dumnezeu nu este numai Sfânt, dar Dumnezeu este și drept.

Întreaga praveliște a ofrandei arsă fiind mistuită și arsă cu foc, este o aducere aminte clară și vie a dreptății lui Dumnezeu înfăptuită pe cei păcătoși.

Lev. 6:13 Focul să ardă continuu pe altar; să nu se stingă niciodată.

Frate, când ofranda arsă era făcută, exista un altar în curtea exterioară și era un foc constant pe ea. Spune că focul nu se va stinge niciodată!

Este o amintire a mâniei lui Dumnezeu față de păcat! Mânia lui Dumnezeu nu încetează niciodată să ardă.

Focul iadului nu se stinge niciodată! Pentru că dreptatea lui Dumnezeu este eternă. Este infinită în natura lui.

Predic despre iad.

Vă aduceți aminte că am spus de premiza Ofrandei arsă că este ofranda care merge în sus!

Uitați-vă la Judecători 13: observați un eveniment în viețile lui Manoah și soția lui, care ilustrează această idee care merge în sus!

Judecători 13:16 Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Chiar de m-ai reține, nu voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o ofrandă arsă, adu-o DOMNULUI. Pentru că Manoah nu știa că era un înger al DOMNULUI... 20 Și s-a întâmpat, pe când se înălța flacăra de pe altar spre cer, că îngerul DOMNULUI s-a înălțat în flacăra altarului. Și

Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu fețele la pământ.

Care este povestea?

Povestea este că Manoah și soția lui sunt înaintea Domnului. Acesta este Domnul însuși. Ofranda arsă era făcută și flacăra se înălța către cer. Și îngerul Domnului s-a înălțat în acea flăcără. Ce înseamnă aceasta? Este o priveliște a Calvarului! Unde sacrificiul a fost făcut de Salvatorul nostru, apoi El însuși se înălță la cer, pe baza propriului Său sacrificiu.

Aceasta este dreptatea lui Dumnezeu satisfăcută. Cristos înălțându-se la cer înseamnă că Dumnezeu este satisfăcut.

- 1. Sfințenia îndeplinită**
- 2. Dreptatea satisfăcută**
- 3. Păcătosul scapă liber!**

Observați ce își spun Manoah și soția lui, unul altuia:

Judecători 13:22- Și Manoah a spus soției sale: Vom muri negreșit, pentru că am văzut pe Dumnezeu.

Biblia spune, ”nici un om nu poate vedea pe Dumnezeu și să trăiască”

Manoah știa aceasta. Frate, el este înspăimântat pentru că își dă seama că s-a întâlnit cu Dumnezeu. El a spus ”am văzut pe Dumnezeu, vom muri!” Observați răspunsul soției:

Versetul 23 - Dar soția lui i-a spus: Dacă DOMNULUI i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din mâinile noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea, nici nu ne-ar fi spus acum *lucruri* ca acestea.

Ea înțelege. Cred că înțelege evanghelia. Ea știa că merită să moară. Ea știa că ei trebuie să moară. Ascultă, tu meriți să mergi în iad.

Vedeți satisfacția glorioasă a lui Dumnezeu. Dacă Domnului i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu ar fi primit o ofrandă arsă.

- **Dacă Dumnezeu ar fi vrut să condamne toți oamenii la iad, el nu ar fi primit sacrificiul lui Cristos.**
- **Păcătosul care se odihnește în lucrarea lui Cristos. Isus a îndeplinit cerințele sfințeniei și a dreptății - lucrarea Lui este suficientă – El s-a dat pe sine însuși complet.**

Lev. 1:9, ”preotul să ardă totul pe altar, pentru a fi un sacrificiu ars...”

Este ceva unic cu privire la ofranda arsă:

1. **Multe din ofrande puteau fi luate de preoți și oameni pentru ei înșiși, dar la ofranda arsă totul era mistuit. Nimic nu rămânea, ce înseamnă aceasta?**

Înseamnă că Domnul Isus s-a dat complet pe sine însuși. Înseamnă că lucrarea Lui este suficientă să-ți salveze sufletul!

Dumnezeu nu va salva niciodată un păcătos decât pe baza unei satisfaceri depline și complete, făcută pentru păcat. Domnul Isus Cristos s-a dat complet pe sine însuși.

Un mare obstacol pentru majoritatea oamenilor este că tu nu poți satisface pe Dumnezeu prin faptele tale proprii. Un alt obstacol este că oamenii cred că iadul nu este un loc veșnic de suferință și un chin veșnic.

Dumnezeu cere plata completă.

Lucrarea lui Isus Cristos este suficientă pentru că El a tratat complet cu însuși păcatul .

Lev. 1:4- Și să își pună mâna pe capul ofrandei arse; și îi va fi primită să facă ispășire pentru el.

ce face el? El își mărturisește păcatul lui, așa cum își întinde mâna pe capul aceluia animal. El recunoaște că este păcătos. Dar el face și altceva.

El își pune mâna pe capul animalului de sacrificiu să semnifice Încrederea Lui.

Cuvântul ”pune” din versetul 4 înseamnă să te spijini. Când și-a pus mâna pe capul sacrificiului, nu era doar o atingere, el de fapt s-a sprijinit cu toată greutatea lui pe capul animalului. Ce făcea El? El a auzit promisiunea lui Dumnezeu. Că va veni ziua în care

răscumpărătorul va apărea și răscumpărătorul va muri în locul omului și va lua păcatul omului asupra lui însuși.

El își pune încrederea în răscumpărătorul promis.

Pe Cristos trebuie să te sprijini. Tu trebuie să te încrezi în El.

Principiul Ursoaicelor

2 Împărați 2:19-25

19. Și oamenii cetății i-au zis lui Elisei: Iată, te rog, situarea acestei cetăți *este* plăcută, precum domnul meu vede; dar apa *este* rea și pământul sterp. 20. Și el a spus: Aduceți-mi un urcior nou și puneți sare în el. Și i-au adus. 21. Și el a ieșit la izvorul apelor și a aruncat sarea acolo și a spus: Astfel spune DOMNUL: Am vindecat aceste ape; nu va mai ieși din ele nici moarte nici *pământ* sterp.

22. Astfel apele au fost vindecate până în această zi, conform cuvântului lui Elisei pe care îl vorbise.

23. Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule.

24. Și el s-a întors și i-a privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei. 25. Și a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

Biblia spune ”Educă un copil pe calea pe care ar trebui să meargă, și când ajunge bătrân nu se va depărta de ea”

Nu este vorba despre salvare. Ci înseamnă că un copil va fi temător de Dumnezeu.

Frați și surori este o mare diferență între a fi temător de Dumnezeu și a fi copilul lui Dumnezeu. Este cu totul diferit.

Vreau să știți că este un lucru groaznic să cazi în mâinile unui Dumnezeu mânios.

Uitați- vă la versetele 23-25

23. Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule. 24. Și el s-a întors și i-a privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei. 25. Și a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

- **Primul lucru care vreau să-l spun este că, frate, când ne gândim la cea de a treia poruncă: ”Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert”**

Nu trebuie să ne gândim că se aplică doar la numele Domnului – ci că de asemenea înseamnă să iei cu ușurință, lucrurile de care este atașat Dumnezeu, și **numele său – să iei casa Lui în deșert, să iei slujitorii săi în deșert –** Ele toate aparțin lui Dumnezeu.

Slujitorii Domnului aparțin lui Dumnezeu -frăți și surori – a nu avea respect pentru slujitorii Domnului și casa Domnului ori pentru cuvântul Lui înseamnă să ai o lipsă de respect totală și dispreț față de Dumnezeu.

Aduceți- vă aminte că cea de a treia poruncă nu înseamnă doar să folosești numele Domnului ca o înjurătură.

Frate să iei numele Domnului și lucrurile de care de asemenea este atașat numele lui Dumnezeu cu ușurință, este un mare, mare PĂCAT!

Doresc să predic acest lucru pentru că mulți din biserică nu sunt temători de Dumnezeu.

Înainte de a merge mai departe: a fost o vindecare a apelor Ierihonului. Ierihonul era un oraș blestemat, cu mult timp în urmă pe vremea lui Iosua 6: 26 – Ierihonul era devastat, oricine încerca să reconstruiască Ierihonul era distrus. **Aceasta s-a întâmplat în 1 Împărați 16:34, era un bărbat pe nume Hiel. Uitați-vă la versetul 34.** În zilele lui Hiel betelitul a construit Ierihonul; i-a pus temelia în Abiram, întâiul său născut, și i-a pus porțile în cel mai tânăr *fiu* al său, Segub, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Iosua, fiul lui Nun.

(Cuvântul lui Dumnezeu se va împlini mereu, mereu este adevărat!)

Cei care nu au respect față de Dumnezeu și față de ce spune Dumnezeu.

Aici în zilele lui Elisei. Elisei a fost un bărbat care a făcut multe, mult mai multe miracole decât Ilie. Dacă ați studiat Biblia, veți ajunge la concluzia că Ilie îl reprezintă pe Ioan Botezătorul.

În Maleahi ni se spune cum Dumnezeu a trimis pe mesagerul lui, și acesta era Ioan Botezătorul pregătind calea Domnului, despre care se vorbește mai devreme în Isaia.

Mal. 3:1 Iată, voi trimite mesagerul meu și el va pregăti calea înaintea mea; și Domnul, pe care îl căutați, va veni deodată la templul său, chiar mesagerul legământului, în care găsiți plăcere; iată, el va veni, spune DOMNUL oștirilor.

În V.T avem aceste umbre, aratând către cel mai mare care trebuia să vină. Noi vedem cum Elisei ilustrează venirea Domnului Isus Cristos. Majoritatea miracolelor erau miracole ale milei.

2. Noi vedem cum apele Ierihonului erau blestемate, cum apele Ierihonului au fost vindecate, astfel ca oamenii să poată locui în acel oraș din nou.

Ierihon este o Imagine a Sufletelor Noastre

3. **Cum noi am fost blestemați în Adam datorită păcatului și moartea a domnit de la Adam**
4. **Apoi vine Elisei – El aduce Viată, există o schimbare, există milă**
 - Aici intervine un miracol al Judecății. Gândește-te că mare parte din lucrarea lui Elisei era o lucrare a Milei. Acum intervine un miracol al Mâniei. Aici este mânia lui Dumnezeu vărsată peste copiii care batjocoresc.
 - Acest miracol este foarte sever.

Aici este o imagine a acestor copii și a Profetului mergând pe drum. Acești copii încep să-l batjocorească pe Elisei,

42 de copii. Acești copii sunt sfâșiați de aceste **URSOAICE. Versetele 23-24**

23. Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule. 24. Și el s-a întors și i-a privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei.

Câteva lucruri pe care vreau să vi le spun:

B. Aceasta se întâmplă timpuriu în lucrarea lui Elisei. Elisei se îndreaptă spre școala Profetilor. Israel este într-o condiție spirituală rea- era închinare la Baal, se închinau la Viței chiar în Betel, care erau pregătiți de Ieroboam. Aceștia cunoșteau închinarea la Vițel. Acești oameni cunoșteau care era puterea lui Dumnezeu. Dar acum ei i-au întors spatele lui Dumnezeu.

Frate, așa cum citim aceste relatări, sunt 8 fapte – doresc să vezi 4 Lecții din care putem învăța aici!

Versetul 24, ”Și el s-a întors și i-a privit (pe copii), și i-a blestemat în numele DOMNULUI.” Verse 24-25 ...Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei. 25. Și a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria..

1.Primul lucru pe care îl vedem este Bunătatea și Severitatea lui Dumnezeu.

Observați – bunătatea față de Ierihon. Observați cât de bun a fost Domnul față de Ierihon.

- 5. Bărbații din Ierihon l-au primit pe acest Profet și mila a intervenit. Este multă asemănare cu Domnul Isus Cristos. Amintiți-vă cum Isus a vorbit despre orașe – amintiți-vă de Corazin și multe orașe care nu au ascultat- pedeapsa urma să vină, dar aceia care au luat aminte la cuvintele Dumnezeului celui viu, Mila a fost dată.**
- 6. Ierihonul s-a văzut singur și neajutorat. AȘA AR TREBUI SĂ NE VEDEM ȘI PE NOI ÎNȘINE**
- 7. Noi trebuie să ne vedem pe noi înșine ca păcătoși netrebniți.**
- 8. Oamenii din Ierihon nu puteau schimba lucrurile.**

Dar ei au ascultat de vocea lui Dumnezeu prin profet, și mila a venit.

Acum iați Severitatea lui Dumnezeu nu doar peste copii, dar peste un întreg oraș.

Așa cum vedem acești copii răniți și sfâșiați în bucăți de aceste ursoaice. Vedem că nu numai ei sunt afectați, ci orașul și familiile din oraș vor fi afectați.

- Familiile vor suferi, și părinții care au crescut acești copii să fie cum sunt ei. Este judecată în**

acești părinți. Este severitate și judecată peste cei care l-au respins pe mesagerul Domnului. Apoi ei îl batjocoresc pe profet. Ei batjocoreau cuvântul Domnului.

Sunt mulți care și-ar dori ca această porțiune din scriptură să fie scoasă din Biblie. Ei ar spune că acesta nu este de la Dumnezeu, că Dumnezeu niciodată nu ar face acest lucru. Mulți ar spune că nu este demn de Dumnezeu pe care îl știm, Dumnezeul cunoașterii noastre.

O persoană care gândește astfel, trebuie cumva să-L împace pe Dumnezeul Bibliei cu Dumnezeul teologie lor.

Poate spui ce înseamnă?

Ai putea să te uiți la acești copii și să îți pără rău pentru ei. Dar lasă-mă să îți zic că Dumnezeu trimite lucruri mai groaznice peste păcătoși, decât trimiterea acestor ursoaice. El trimite oamenii în iad. Noi toți merităm iadul.

- **Dacă oamenii se poticnesc de 2 ursoaice, se vor poticni de Dumnezeu care aduce judecată peste păcătoși, ei se poticnesc de însuși iadul pe care-l merităm cu toții.**
- **Același Dumnezeu care arată milă, cred că este același Dumnezeu care arată și îndelungă răbdare.**

Dar vreau să-ți spun că va fi un timp când îndelungă răbdare se va sfârși!

Dacă nu te uiti la aceasta în context, vei ajunge la concluzii greșite cu privire la Dumnezeu.

În perioada când acestea au fost scrise, cuvântul lui Dumnezeu a fost disprețuit foarte mult. Mulți profeți au fost persecutați. În loc să ne îngrozim de ce a făcut Elisei, ar trebui în schimb să fim recunoscători pentru acest om. El a fost omul lui Dumnezeu.

Cine a fost mulțumit ca răspuns la acel blestem? Domnul. Elisei nu avea nici o putere de la el însuși să le aducă pe acele ursoaice.

- 4. Factorul de timp în care s-a produs incidentul – erau 2 centre de închinare la viței – 1 era în Betel și cealaltă era în Dan. La Betel era acum școala profetilor? Națiunea se schimbase, era ca atunci când Moisea a urcat pe munte să-l întâlnească pe Domnul și când vițelul a fost făcut. Aaron le-a spus să-și dea jos cerceii și lănțișoarele, și un vițel de aur a fost făcut. Acesta este dumnezeul vostru, acum închinați-vă la el. Aveau același lucru făcut în Betel, același lucru în Dan. Era închinare la Baal și oamenii erau așa stricați. Ei erau împotriva lui Dumnezeu, ei erau împotriva poruncilor. Oamenii nu suportau profeții, pentru că profeții le spuneau în mod continu că trebuie să se pocăiască! Pentru că Dumnezeu te va judeca! Frate, Dumnezeu a adus judecată! **Dumnezeu fusese milostiv cu oamenii.****

Frate, aici Elisei urca pe cale și copilașii au strigat „Urcă-te chelule!”

Ei erau plini de ură. Ei manifestau o atitudine în desfășurare. Oriunde se duceau profetii, oamenii nu aveau nici un respect.

Ce ziceau ei era că ei nu aveau respect. Profetii erau batjocoriți, ei erau disprețuiți. Chiar regele disprețuia profetii.

Illust.

Amintiți-vă ce i-a spus Ahab lui Ilie în 1 Împărați 18:17,” Și s-a întâmplat, când Ahab l-a văzut pe Ilie, că Ahab i-a spus: *Ești tu cel care tulbură pe Israel?*”

Tot ceea ce faci este să ne zici să ne pocăim!

Acești oameni își dădeau viețile pentru adevăr, pentru că acești profeti știa că oamenii vor fi judecați de Dumnezeu.

Ilustrație- 2 Cron, 36:15- Și DOMNUL Dumnezeuul părinților lor a trimis la ei prin mesagerii lui, ridicându-i devreme și trimițându-i, deoarece a avut milă de poporul său și de locuința lui,

Împărăția de sus a urmat aceleași model - Versetul 16. Dar ei au batjocorit pe mesagerii lui Dumnezeu și au disprețuit cuvintele lui și au înșelat pe profetii lui, până când furia DOMNULUI a izbucnit împotriva poporului său și nu *a mai fost* nicio vindecare.

2. **Deci, mai întâi să înțelegem factorul de timp.** Betel era un loc așa de stricat. Era un loc nu departe de Betel numit Bet-Aven. Betel înseamnă casa lui Dumnezeu. Bet-Aven înseamnă casa păcatului.

Tinerii în Betel reprezentau o reflecție a casei păcatului, a lipsei de respect față de Dumnezeu. **Aceasta nu era numai o judecată asupra copiilor, ci a părinților lor.**

2, Al doilea lucru este că aceștia erau copii stricați. “Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule” Observați ”urcă-te...” Seamănă cu începutul capitoului când Ilie a urcat! În cer.

2. **Poate ei gândesc că el se urcă la Ierusalim**

Ce spun ei: Oamenii au auzit că Ilie a fost urcat la cer. Ilie a plecat înaintea lui Elisei. Deci este bine, din cauza severității judecății care a venit peste acești copii.

Dacă crezi că ești un profet al lui Dumnezeu, distanțează-te ca Ilie. Dispari și tu. Urcă-ți capul, chelule!

3. **Vedeți, nu era un lucru mic, era ură împotriva singurului Dumnezeu adevărat. Era dispreț față de Elisei, dar și față de Ilie. Era bătaie de joc.**

Nu era un lucru mic, ei știau ce făceau de fapt.

Este rău să vorbești împotriva lui Dumnezeu.

3. **Observați al treilea lucru. Premeditarea lor – se pare că în mințile anumitor oameni, acești copii erau plictisiți. Vedeți versetul 23 – ”ei au ieșit...”**
 Ei s-au apropiat de el, l-au văzut venind. Ei au început să-l batjocorească. L-au văzut pe Elisei, ei știau cine este el. Au făcut-o într-un mod premeditat cu toată răutatea și cu rea intenție. Nu era inofensiv. Au spus: urcă-te chelule! Fă ca Ilie, tu om problematic al Israelului! Frate, ei auzeau de la părinții lor acest lucru.
4. **Observați hula: nu trebuie să vorbești împotriva mesagerilor lui Dumnezeu.**
5. **Observați Timpul de Har- Observați așteptarea care este dată. Versetul 24 ”el s-a întors și s-a uitat la ei”** așa cum auzea acele voci, el s-a întors. Întoarcere aceea a fost o pauză lungă oferită să le dea timp să se gândească: Ce am făcut!

Când profetul s-a întors, el le-a dat oportunitatea să se întoarcă la Dumnezeu. Elisei, s-a întors la ei dar nu era nici o schimbare!

6. **Observați Puterea din spatele blestemului... amintiți-vă blestemul pe care Iosua l-a spus poporului. Frate, era asupra Ierihonului. Să știți că s-a întors. Apele erau blestemate, nimeni nu poate bea apă. Cine a adus blestemul peste Ierihon? Dumnezeu a făcut-o!**
4. **Iosua a vorbit despre aceasta. Dumnezeu a împlinit-o pentru că El i-a spus. Oricine încerca**

să construiască acel oraș, își pierdea primul născut.

De ce? Pentru că nu aveau nici un respect față de Dumnezeu. Era o judecată nu doar față de om, dar și față de fiul omului care nu a ascultat. Puterea a fost adusă de Dumnezeu. Frați și surori, aceeași putere de la Dumnezeu care este capabilă să vindece apele Ierihonului, are putere să cheme din pădure ursoaicele și să sfâșâie pe cei 42 de copii. Același Dumnezeu.

7. Observați în final, Pedeapsa versetul 24.

Lev. 26: Oamenii uitau. Dumnezeu a avertizat pe poporul său Israel, că dacă ei Îl uitau, El va aduce anumite lucruri peste copiii lui Israel, dar dacă păstrau legile lui Dumnezeu, venea binecuvântarea.

Lev. 26:21-22

21 Și dacă umblați împotriva mea și nu îmi veți da ascultare; voi aduce înșeptit plăgi peste voi, conform păcatelor voastre.

22 De asemenea voi trimite fiare sălbatice printre voi, care vă vor jefui de copiii voștri și vor distruge vitele voastre și vă vor împușina la număr; și căile *vieții* voastre vor fi pustiite.

Aplicația este :

2. Dumnezeu judecă părinții prin copii

3. **Ura oamenilor față Dumnezeu este văzută prin felul în care ei se raportează cu slujitorii lui Dumnezeu.** Felul în care tu tratezi oamenii lui Dumnezeu, este o reflecție a ceea ce gândești despre Dumnezeu. Știu că sunt mulți șarlatani. Dar când întâlnești un predicator care predică adevărul, ce fel de respect ai pentru El?
5. **Asculți tu de sfatul pe care ți-l dau ca Pastor?**
4. **Noi nu trebuie să ripostăm, dar Dumnezeu o face.** Elisei nu a ripostat, dar Domnul a făcut-o. Elisei s-a întors și a pronunțat un blestem și Domnul a fost încântat să-l onoreze. **”răzbunarea este a mea, eu mă voi revanșa spune Domnul”**
5. **Dumnezeu îi va trage la răspundere pe tineri, noi trebuie să-i avertizăm că El vede totul.**

Căldarea

Romani 7: Aici avem un raționament foarte apropiat și legat. Fiți atenți altfel veți omite ceva.

Romans 7:15 Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc aceea fac.

Când ne gândim la iertare, de obicei ne gândim la trei aspecte: Adesea vorbim în rugăciune despre gândurile, cuvintele și faptele noastre. Ne gândim la gândurile, vorbele și acțiunile noastre. Frate, în aceste trei aspecte ne uităm din două perspective diferite la fiecare dintre cele 3 aspecte:

- **Păcate de Omitere**
- **Păcate de Comitere – lucrurile greșite ce le facem, și lucrurile pe care nu le facem.**

Mai este și un alt aspect pe care nu ne concentrăm atât de mult pe cât ar trebui. Frate, chiar dacă Dumnezeu ne-ar ierta în toate aceste 3 aspecte și din ambele perspective. Chiar dacă ne-ar ierta toate păcatele de omitere și comitere. Nu este îndeajuns, fiindcă noi nu avem nevoie doar de iertare pentru ce am făcut, vorbit sau gândit, ci mai avem nevoie de iertare și pentru:

FIINȚA NOASTRĂ.

Avem nevoie de iertare pentru ce vedem, gândim și facem.

Frate, mai am nevoie de iertare și pentru cine sunt.

Chiar dacă niciodată nu aș fi păcătuیت, ceea ce nu se întâmplă! Imaginați-vă dacă ar fi posibil ca niciodată în aceste trei aspecte să nu păcătuiești: Gând, cuvânt și faptă, omitere și comitere, **Tot nu este deajuns. Eu tot aș fi pierdut și aș merge în iad. La fel și tu, din pricina a ceea ce suntem.**

Ilustrație:

În basme, se vorbește despre o căldare a vrăjitoarei care este o oală neagră mare cu tot felul de poțiuni rele și amestecuri de ingrediente care sunt amestecate și clocotite și care fac bulbuci. Uneori oala este încălzită și se mai pun niște ingrediente sau sunt amestecate într-un anumit fel încât dau în clocot și se varsă în afară. Își revarsă tot conținutul împrejur și stropește pe oricine este în preajmă.

Aceasta este ilustrația păcatelor noastre.

Avem această căldare, oală neagră în lăuntru nostru care tot mereu clocotește și se amestecă. Frate, când păcătuim, dă în clocot și stropește și scuipă în afară, afectându-ne atât pe noi cât și pe cei din jurul nostru.

Să vă întreb ceva: cum ar fi dacă oala nu ar da niciodată în clocot? Cum ar fi dacă niciodată natura noastră umană nu ar produce aceste păcate? Cum ar fi dacă acea oală ar continua să facă bulbuci și să fiarbă și să se gătească dar să nu dea niciodată vreo picătură pe-afară din oală și niciodată să nu-i afecteze pe ceilalți? Oala este tot înaintea lui Dumnezeu.

Dumnezeu tot o vede. El tot o miroase. El tot este ofensat de ea. Duhoarea tot rămâne.

Frate, când cineva este născut din nou, adus la viață prin Duhul Sfânt, acea persoană nu este preocupată doar de păcatele sale, ci chiar de păcătoșenia sa.

Nu doar ceea ce se revarsă din oală, ci chiar oala însăși.

5. Nu doar de ceea ce vedem, spunem sau facem, ci chiar de CEEA ce suntem.

6. Indiferent de orice păcate de comitere sau omitere.

Cred că despre aceasta este vorba în Romani 7. Este vorba despre această căldare. Este despre a recunoaște că cea mai mare problemă a noastră nu sunt păcatele noastre, ci păcătoșenia noastră. Este natura noastră păcătoasă.

Există iertare nu doar pentru păcatele noastre ci chiar pentru păcătoșenia noastră.

- **Căldarea Corupției**
- **Bătălia epică**
- **Iertarea deplină**

Acest mesaj este pentru asigurare și pentru a te încuraja în bătălie.

Să încercăm să mergem pe urmele Gândirii lui Pavel:

X. Primul lucru pe vreau să-l vedeți este: Căldarea este ascunsă.

Romani 7:7 Ce vom spune atunci? *Este* legea păcat? Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; fiindcă nu aş fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus: Să nu poftesti.

Se uită în urmă în viața lui și își dă seama că înainte să fi fost salvat – Niciodată nu am conștientizat natura păcătoasă. Eram orb cu privire la asta. **Era această oală, această căldare care fierbea și care se tot amesteca de care nu eram conștient. Nu am recunoscut-o, niciodată nu am văzut-o. Niciodată nu am mirosit-o, niciodată nu am simțit-o. Observați că “păcatul nu l-am cunoscut”**

Această căldare interioară, fierbând și făcând spume, este în interiorul fiecărei ființe omenesti, și totuși este posibil să ai așa ceva și să nu știi despre ea.

Δ. Al 2lea lucru ce ni-l spune: Căldare este amestecată.

Căldarea era amestecată de către lege. Frate, cred că era într-un mod în care el a început să vadă căldarea și să miroase căldarea. **Observați că el spune în Romani 7:8: “Fiindcă fără lege păcatul era mort”**

El spune că nu a văzut-o. Ca și cum nu ar fi existat. **Era mort. Fără lege, păcatul era mort.**

Romani 7:9 Iar eu odinioară eram viu fără lege; dar când a venit porunca, păcatul a trăit din nou iar eu am murit.

în versetul 8 explică un pic mai mult: **“Dar păcatul, prinzând ocazie prin poruncă (în alte cuvinte profitând de ocazie), a lucrat în mine tot felul de pofte (Dorințe rele)”**

Pavel avea această oală de care nu știa că există, dar într-o bună zi el începe să audă legea lui Dumnezeu, și poruncile lui Dumnezeu vin cu o putere extraordinară și neobișnuită. Frate, are așa un impact asupra lui. **Într-un anumit sens, aceasta amestecă oala. Așadar aceasta devine mai fierbinte și începe să dea în clocot și să aibă impact asupra lui (Convingerea lui Dumnezeu vine asupra lui).**

9. Când a venit porunca, păcatul a trăit, adică păcatul a profitat de ocazia dată de această lege pentru a veni în viața mea și a produce tot felul de dorințe rele. Acesta este un lucru ciudat care I se întâmplă cuiva care este născut din nou prin sângele lui Isus Cristos. Legea lui Dumnezeu începe să-l Străpungă pe cel conștient și să îi descopere adevărata lui natură.

10. Îl provoacă și-l agită! Căldarea dinăuntrul tău este agitată și produce dorințe rele.

E. În al 3-lea rând, Căldarea dă în clocot revărsându-se.

Romani 7:9- “păcatul a trăit din nou iar eu am murit.”

Frate, păcatul a prins viață. Păcatul a început să se verse, să scuipe și să stropească. **Pavel spune am murit! Nu referindu-se la moartea fizică.** Pavel și-a dat seama că era mort spiritual vorbind și că este sub condamnarea morții. Nu avea nici o speranță a Vieții. El mergea prin viață atât de fericit.

Apoi s-a întâmplat asta și el a conștientizat că este un om mort! Moartea era și pe dinăuntru dar tot moartea îi stătea înainte. **Cuvântul lui Dumnezeu, legea, pătrunde adânc în inima lui, îi agită căldarea și el devine tot mai conștient de păcatul său, adânc în suflet său.**

Pavel spune același lucru de două ori în versetul 8 și 11

8 Dar păcatul, prinzând ocazie(sau oportunitatea) prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poftes; fiindcă fără lege păcatul era mort. 11 Fiindcă păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a ucis.

Când a venit această lege, păcatul a profitat de oportunitate pentru a crea și mai mult păcat. Observați versetul 11: ” m-a înșelat ”, “și m-a ucis.”

Φ. **Căldarea l-a ucis.** Apoi căldarea a fost ascunsă, căldarea a fost agitată, Căldarea a dat în clocot, Apoi căldarea l-a ucis.

Păcatul a prins viață și eu am murit! Observați, **porunca din versetul 10: “ Și porunca, cea pentru viață, eu am aflat-o ca fiind pentru moarte.”**

Versetul 11 - Fiindcă păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea *m*-a ucis.

El începe să-și dea seama că problema lui cea mai mare nu este fapta lui, ci ființa lui. Nu ceea ce a făcut sau ceea ce nu a făcut! Ci ceea ce este el!

Γ. Căldarea a fost descoperită. Vei spune că este groaznic să treci prin asta: dacă am o căldare a vrăjitoarei, vreau să o văd. Nu vrei s-o vezi pe dinăuntru?

Dacă acesta este adevărul despre mine, trebuie să-l știu. Este un lucru dureros să descopăr cine sunt cu adevărat , pe lângă ceea ce am spus, făcut și gândit.

Priviți la întrebarea din versetul 13:” Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine?”

Rom 7:13 Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.

A fost vina Legii? A fost vina Duhului Sfânt? Nu!

Care-i scopul? Observați: “Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun”

Aceasta ne arată de ce este păcătoșenia este mai gravă decât orice altceva. Pentru că poate lua ceva bun așa cum este Legea Sfântă a lui Dumnezeu, și totuși poate produce mai mult rău. Frate, cum se poate așa ceva?

Cum se poate să aud Legea lui Dumnezeu încât să vină la mine cu putere și să mă convingă, și totuși să mă facă să vreau să fac și mai mult păcat?

- Pavel spune că se întâmplă asta că să ne recunoaștem păcătoșenia așa cum este.
- **Acesta nu este un lucru superficial, sau artificial fără continut, ci merge până în adâncul sufletului tău!**

Romani 7:13,” Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.”

5. Pavel spune că asta este de fapt și ideea! Să descopere căldarea.
6. **Necredinciosul nu vede aceasta. Un creștin ar trebui să vadă asta. Poate că se îngrijorează de păcatele lui, de lucrurile pe care le-a făcut sau pe care nu le-a făcut, de lucrurile pe care le-a spus sau nu le-a spus, de lucrurile care le-a gândit sau nu le-a gândit, însă trebuie să fie cineva care constientizează problema mai profundă de atât.**
7. Atât timp cât nu lasă căldarea să clocotească și să dea pe deasupra, totul este bine, doar să o țină ascunsă, undeva în fundal.

Una dintre marile binecuvântări ale lucrării Duhului Sfânt în suflet, este să ne arate că asta este marea

noastră problemă. Dacă poți să te identifici cu Romani 7, cu această căldare complet ascunsă, apoi agitată, apoi clocotită, apoi ucisă, și apoi îți este revelată. Atunci este un motiv mare pentru asigurare. **Este ceva ce nu putem vedea cu ochii omenești.**

Aceasta este ceva ce numai Duhul Sfânt poate face.

Romani 7:15 Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc aceea fac.

Aici este Bătălia Epică- priviți cum se schimbă tonul: trece de la timpul trecut la timpul prezent. El se uită în urmă la timpul dinainte de a fi fost salvat, și apoi se uită la timpul de după salvare.

Versetul 15 este experiența lui din prezent creștin fiind. Aici el se luptă împotriva căldării. Rămâne în el.

Sunt două forțe ce acționează aici, nu doar una: Nu doar rea, ci și bună.

Priviți la Versetul 14

Rom 7:14 Deoarece știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.

Sunt carnal vândut sub păcat.” Acesta este adevărul prezent! Aceasta reflecta ceea ce era el. Când se vede, își dă seama cât de carnal este. **Cât de clar este că eu Pavel sunt o persoană nouă! El nu mai este doar un păcătos, el este și un sfânt! Înțelege că este un sfânt dar și un păcătos.**

Este o căldare înăuntru, dar mai este și o altă forță care o minimizează, o micșorează.

Aici este al doilea Punct. Bătălia epică.

El nu se lupta înainte de versetul 9, “eu odinioară eram viu fără lege” totul este bine, nu este nici o problemă.

Nu vom mai găsi asta începând de la versetul 15 încolo!

Dacă vrei să ai o viață fără conflicte interne, nu deveni creștin.

Fiindcă, atunci când devii creștin începe o bătălie interioară. Va fi frământare interioară. Este o bătălie epică. Este o luptă de-a lungul întregii vieți.

8. Observați Multiplele arene ale conflictului din viața credinciosului:

6. Întâi de toate este un conflict mental. Este în conflict cu căldarea.

Romani 7:15 - “ Fiindcă ce lucrez nu încuviințez...” cu alte cuvinte el nu înțelege. El spune că face lucruri dar nu le înțelege. El spune că mintea îi merge într-o direcție, iar faptele în alta.

Romani 7:15- Nu-mi înțeleg propriile acțiuni.

7. În al doilea rând, este un conflict al voinței. Acest om are o nouă voință. Dar este foarte multă opoziție din partea căldării.

Romani 7:15 - ”Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic ” Nu fac lucrurile pe care vreau să le fac. Aici este voința mea.

Romani 7:16 - Atunci, dacă fac ce nu voiesc, încuviințez legea că este bună.

Sunt momente când căldarea face bulbuci, și învinge într-o așa manieră încât face ceea ce voința reînnoită nu vrea să facă.

Conflictul acolo este durere și chin. Sunt lucruri pe care poți să le simți și palpezi.

8. **În al treilea rând este un conflict emoțional; observați sfârșitul versetului 15 ”dar ce urăsc aceea fac.”**

Nu este doar voința lui, ci și emoțiile – spune că aici este ceva ce urăște (detestă, este o abominație, este urât, este hidos, malefic) **Și eu fac aceasta!**

Ceea ce urăsc! Fac ceea ce urăsc. Este ceva în genul: CE? Cine e ăsta??? Cine sunt eu???

9. **În al patrulea rând, este un Conflict Frumos - Romani 7:16**

Aici este un om care se uită în Biblie, în Legea lui Dumnezeu și spune: ce frumos și ce bine este! Și eu fac ceea ce este urât!

6. **Eu fac exact opusul.**

7. Spune totul frumos, și că este cu Legea lui Dumnezeu. **Dar spune că practică exact opusul.**
10. În al cincilea rând, el are un **Conflict de identitate** – Cum pot să înțeleg ceva din toate astea? Romani 7:17- “Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.” observați: ”Acum **nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta.**” Este un nou Eu. Unul înnoit, unul credincios și un **Eu în care Duhul Sfânt lucrează.** El spune că este un nou eu. Acesta este eu-l meu cel mai adânc, este eu-l meu real. **Nu mai este acest eu, care face aceasta!** Observați: “Ci păcatul care locuiește în mine.”
- **S-a întors înapoi la acea căldare interioară.** Nu mai este doar căldarea acolo ci este un nou eu acolo. Făcut nou de Dumnezeu! Nu mai sunt eu cel ce face aceste lucruri, ci păcatul care locuiește în mine. **Acea căldare este încă prezentă!**

Romani 7:17-18 Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu găsesc.

Observai, căldarea încă îl deranjează. Dar niciodată nu îl va defini. Căldarea e cine eram înainte. Este noul eu cu vechea căldare.

Este un nou eu, o nouă identitate cu care căldarea intră în conflict interior.

Pavel spune să nu lași niciodată să te definească această Căldare. Să nu lași să te definească natura ta păcătoasă. Ești un Nou Tu!

Nu este eu-l care face asta! Gal. 2:20 Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.

Se întoarce la conflict în versetele 18-20. 18 Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu găsesc. 19 Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac; ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl practic. 20 Acum dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

Bătăliile nu sunt logice, ci sunt conflicte și lupte.

El o definește spre final ca: Bătălia Supranaturală Romani 7:20- priviți cele două legi: **Acum dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.**

Legea va reprezenta Principiul - Romani 7:21-22- Găsesc atunci o lege că, în timp ce voiesc să fac binele, răul îmi este la îndemână. 22 Fiindcă după omul dinăuntru mă desfășor în legea lui Dumnezeu;

Aceasta este legea minții lui – Priviți Romani 7:23 - Dar văd o altă lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este

în membrele mele. Asta înseamnă că în mințile noastre este o nouă Lege, un nou Principiu, o nouă energie. Ne ajută să servim Legea lui Dumnezeu. Mulțumim lui Dumnezeu pentru acest nou principiu interior. Este o putere ce îți permite să te desfeți în Legea lui Dumnezeu, în Biblie. Dar este și o putere împotriva ei.

Romani 7:23- Dar văd o altă lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este în membrele mele.

1. Vezi, este o luptă epică între cele două puteri. Legea minții și Legea păcatului.

Pavel spune că pentru creștini, viața creștină nu înseamnă lipsa conflictului. Dacă nu este un astfel de conflict, atunci nu ești creștin. Dacă nu te lupți împotriva căldării.

Dacă aceasta nu e marea ta frustrare, dacă nu te lupți cu această căldare. Dacă nu vezi această căldare și n-o dorești dusă.

Această Luptă Epică este o luptă a asigurării.

- În cele din urmă, vreau să vezi – Iertarea deplină. Isus nu îți acoperă doar păcatele, ci și păcătoșenia. Chiar căldarea este acoperită!!!! Este acoperită cu sângele lui Isus Cristos. Omule, am fost iertat!!!

Romani 7:24-25

24 O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți? 25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin

Isus Cristos Domnul nostru. Așadar, cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

Da, este într-adevăr o Căldare dezgustătoare. Atunci când te convertești, produce o Bătălie Epică, dar este pe deplin iertată.

Evanghelia din perspectiva Peșterii

I Samuel 21:10 - I Samuel 22:1-2-5

1Sa 21:10 Și David s-a ridicat și a fugit în acea zi de frica lui Saul și a mers la Achis, împăratul Gatului.

Și servitorii lui Achis i-au spus: Nu *este* acesta David, împăratul țării? Nu au cântat una alteia despre el în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii? Și David a pus aceste cuvinte la inimă și s-a temut foarte mult de Achis, împăratul Gatului. Și și-a schimbat purtarea înaintea lor și s-a prefăcut nebun în mâinile lor și zgâria ușile porții și lăsa să îi curgă scuipatul pe barbă. Atunci Achis a spus servitorilor săi: Iată, vedeți că omul este nebun, pentru ce *atunci* l-ați adus la mine? Am eu nevoie de oameni nebuni, că ați adus pe *acesta* să facă pe nebunul în prezența mea? Să intre *acesta* în casa mea?

1Sa 22:1 De aceea David a plecat de acolo și a scăpat în peștera Adulam; și când frații săi și toată casa tatălui său au auzit, au coborât acolo la el. **1Sa 22:2** Și toți cei strămtorați și toți datornicii și toți nemulțumiții s-au adunat la el; și el a devenit căpetenie peste ei; și erau cu el cam patru sute de bărbați. **1Sa 22:5** Și profetul Gad i-a spus lui David: Nu rămâne în fortăreață; depărtează-te și du-te în țara lui Iuda. Atunci David s-a depărtat și a intrat în pădurea Heret.

Pastor Paul Hamilton

Vreau să predic din 1 Samuel 22:1-2. În eforturile făcute pentru a scăpa de Saul, David și-a făcut din peștera Adulam, locul său de adăpost. Potrivit Evrei 11, trebuie să

fi fost și alții din timpul V.T. care și-au găsit refugiul în peșteri.

Evrei 11:38 (*Ei*, de care lumea nu era demnă); au rătăcit în pustiuri și în munți și în peșteri și crăpăturile pământului.

Știm că Obadia a câștigat suta de profeți ai lui Dumnezeu în peșteri. Dar acea referință din Evrei 11 îl include și pe David. Deoarece suntem informați aici în Biblie că el a fugit la Peștera Adulam unde a fost în siguranță pentru o vreme.

În acest incident vedem o ironie imensă. David devenise ginerele lui Saul. El devenise unul dintre cei mai iluștrii războinici pe care Israelul i-a produs vreodată. Pe câmpul de bătălie, David era faimos pentru îndemânarea lui de soldat. El s-a dovedit a fi un adevărat Servitor.

Tânăr fiind, el a demonstrat deja că avea cu el și asupra lui, puterea lui Dumnezeu. În plus, el s-a remarcat prin înțelepciunea pe care i-o dăduse Dumnezeu.

Cu toate acestea, în loc să fie într-un palat, îl găsim într-o peșteră.

Obiectul urii furiei Regelui Saul, un om a cărui inimă era atât de plină de amărăciune and mânie – despre asta vorbeam ca ironie a acestor versete. El era un om ce merita să fie în palat, dar se afla într-o peșteră.

Unul din lucrurile care mi se par interesante este că locul puterii spirituale și al binecuvântărilor spirituale din acele zile, nu se afla în palat ci în Peștera Adulam.

Și în ciuda respingerii sale de către Saul, David era unsul lui Dumnezeu. Nimic nu putea schimba acest fapt. Aceasta înseamnă că cei ce au venit la peștera Adulam, care s-au dus acolo și s-au identificat cu David, erau foarte privilegiați, erau foarte binecuvântați-doar fiind cu cel respins, dar care era rege de drept.

În aceste detalii ni se dă o paralelă puternică cu strănepotul lui David, Domnul Isus Cristos.

Domnul Isus Cristos a fost respins și încă este respins de om. Isus Cristos este un alungat dintre oameni și de către oameni. Și totuși El este unsul lui Dumnezeu. El este Mesia lui Dumnezeu. El este Salvatorul prin care harul lui Dumnezeu este canalizat, prin El curgând răscumpărarea. Din viața Lui, din lucrarea Lui, din tot ce este El ca Mesia, curge de-alungul acestei lumii.

Într-o zi, în curând, El va fi încoronat în toată gloria Lui. La doar o zi după Peșteră, David avea să fie încoronat ca Rege și uns al lui Dumnezeu.

Primim multă lumină prin faptul că David a început în Adulam.

Învățăm lecții despre evanghelie din această Peșteră. Prin faptul că David a fost în Peșteră și prin ceea ce s-

a întâmplat acolo. Toate acele detalii de acolo ne dau multă lumină a evangheliei.

3 Lucruri vreau să vă Dau cu privire la Evanghelia din perspectiva Peșterii:

- **Consideră Locul - Peștera Adulam.** Numele Adulam este folosit de câteva ori în V.T. Este folosit ca nume al unei cetăți, la sud vest de Ierusalim. Este menționat în Iosua și în alte câteva locuri. **Numele este folosit pentru această Peșteră. În Adulam erau mai multe peșteri și toate erau legate între ele. Situația aceasta asigură o fortăreață naturală. Era ușor de apărat. Aceasta era Peștera în care s-a dus David și unde diferiți oameni i s-au alăturat.**

Alte cuvinte în acest loc – Peștera Adulam Era o adunare la David. Unul Domnului – Tiparul lui Isus Cristos. Toate detaliile subliniază faptul că aici primim o vedere a ceea ce Cristos și evanghelia prezintă și oferă Păcătoșilor.

7. **ÎN evanghelie, păcătoșilor le este oferită dreptatea cu care să fie acoperiți.**
8. **Adulam este un cuvânt foarte important – înseamnă “a fi drept”, și mai înseamnă “oameni”.**
9. **Numele Adulam semnifică – Dreptatea oamenilor.**

Așadar, în acea peșteră cu acel nume – Dreptatea oamenilor – s-a adunat David cu acești oameni și ei s-au adunat la el. Acolo, în locul cu acel nume, au fost găzduiți și adăpostiți acești oameni.

- Nu este greu să vezi paralela cu Domnul Isus Cristos.
- Domnul Isus îi ascunde și adăpostește pe păcătoși în dreptatea pe care El Însuși o asigură.
- ÎN numele Adulam gloriosul adevăr al evangheliei este:

H. Un acoperământ al dreptății pentru ei. O Dreptate care să-i Justifice, și care să-i salveze din păcatele lor. Iată, ce ai nevoie, este să ajungi într-un loc în care să fii identificat cu Adulam.

Dreptatea cerută de Dumnezeu este una Perfectă. O dreptate care va îndeplini toate cerințele legii Sale. Care va satisface toate cerințele justiției Lui. Fără acea dreptate, nu ai nici o siguranță pentru sufletul tău. Ești pe dinafara ei. Nu ești în adăpostul dreptății lui Cristos. Tu trebuie să fii în interiorul peșterii!

Matei 5:20 Căci vă spun că: Dacă dreptatea voastră nu va întrece *dreptatea* scribilor și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

Asta înseamnă că nu ești îndeajuns de bun să mergi în cer. Se cere o dreptate perfectă.

11. Nu vorbim doar despre perfecțiunea acestei dreptăți.

12. Ci vorbim despre aprovizionarea cu această dreptate.

Vedem acest loc Adulam – dreptatea oamenilor. Că păcătosul are nevoie de o dreptate perfectă.

Cristos, Dreptatea noastră -

Ieremia 23:6 În zilele lui Iuda va fi salvat și Israel va locui în siguranță; și acesta *este* numele lui, prin care va fi numit: DOMNUL DREPTATEA NOASTRĂ.

Romani 10:3 Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.

Isus Cristos este Cel ce satisface legea.

Isaia 61:10 Mă voi bucura mult în DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu; căci m-a îmbrăcat cu veșmintele salvării, m-a acoperit cu roba dreptății, ca un mire ce se împodobește cu ornamente și ca o mireasă ce se înfrumusețează cu bijuterii.

Vreau să știi că este nevoie de Dreptate Perfectă, dar dreptatea perfectă este dată.

În Evanghelia din perspectiva Peșterii, păcătoșilor le este oferit Refugiul în care să se ascundă. Acea dreptate nu doar îi acoperă ci îi și ascunde.

Într-un anumit sens, David i-a ascuns pe acești oameni. Adulam nu înseamnă doar dreptate, ci și un loc de odihnă.

Idea este aceea de refugiu.

Gândiți-vă la David, gândiți-vă la cei care Îl însoțeau. Amintiți-vă că sunt vânați de Saul, viețile fiindu-le în pericol. Toți cei ce erau cu David erau conștienți că aveau nevoie de refugiu.

Peștera nu ne amintește doar de Dreptate.

Ci Peștera ne reamintește de Refugiul Sufletului.

Amintește-ți că nu există vreun refugiu în afara lui Isus Cristos. La fel cum nu există nici o dreptate în afara lui Isus Cristos.

Isus este locul de adăpost și de acoperire și de siguranță.

Dacă nu ești în Cristos, atunci ești nevoiaș.

Predică evanghelia – nu ai nici un loc de scăpare!

ÎN evanghelia nu doar că este dreptate care să-ți acopere sufletul, și refugiu în care să te ascunzi

13. Că păcătoșii față de Dumnezeu, sunt călăuziți spre O Stâncă – care nu va fi niciodată învinsă.

Gândește-te la Peștera Adulam și la însăși structura ei. Era o construcție solidă.

- **Asigura securitatea – este imposibil de învins. David știa ce făcea. Era imposibil de învins. Acolo s-au adăpostit David și oamenii Lui.**
- **Pot să-ți reamintesc despre Isus Cristos care este Stânca pentru poporul Lui!**
- **Stânca este un Tipar al lui Cristos.**

Vedem în Exodul, când Moise a luat Toiagul și a lovit stânca. O portretizare a morții lui Cristos. De desubt acea Stâncă lovită, a curs apa.

În Exodul 33, unde lui Moise i se spune să se Ascundă în crăpătura unei stânci în timp ce Dumnezeu trece pe-acolo. Acolo era un loc în apropiere și El l-a ascuns pe Moise în crăpătura stâncii. Moise a fost adăpostit, și gloria lui Dumnezeu a trecut pe-acolo. Altminteri ar fi fost lovit de moarte!

Vei sta în fața lui Dumnezeu.

- 8. Nu vei avea nici o dreptate.**
- 9. Nici un refugiu**
- 10. Și nici o Stâncă pe care să stai.**
- 9. Nu vezi doar Locul**
- 10. Ci vezi oamenii – ne spune despre felul de oameni care s-au adunat la Cristos. 1Samuel 22:2 Și toți cei strămtorați și toți datornicii și toți nemulțumiții s-au adunat la el; și el a**

devenit căpetenie peste ei; și erau cu el cam patru sute de bărbați.

Când David s-a dus la Peștera Adulam, oamenii s-au adunat în jurul lui David. El era punctul focal, era punctul de concentrare.

El ne amintește de Isus Cristos.

Gen. 49:10 Sceptra nu se va depărta de la Iuda, nici legiuitor dintre picioarele lui, până ce Șilo vine; și la el va fi adunarea poporului.

11. Îi vedem pe acești oameni adunându-se în jurul acestui om izgonit David. Ne trimite cu gândul la Isus.

Observați numărul de oameni - I Samuel 22:2 400 de bărbați - 400 din întreaga națiune.

Care este mesajul? Dacă vrei ca în viață să fii de partea majorității, aceasta nu este cu Cristos. Doar 400 au venit cu David.

Dreaptă este poarta -

12. Pentru a-l căuta pe Cristos, trebuie să ieși din compania celor neevlavioși.

13. Oamenii se adună la mișcări, metode, obiceiuri dar Nu la Cristos.

Dacă mergi cu mulțimea. Identifică-te cu Salvatorul. Deși erau numai 400, ei aveau un lucru în comun: Toti

au venit la David. Ei știau că trebuie să ajungă la David.

Au venit la David- Acesta este semnul unui adevărat Creștin.

8. Acesta se identifică cu El.

9. Nu-i este rușine de El.

El te cheamă să vii. El îți poruncește să vii.

Observați natura acestor oameni: cine erau ei? Erau oameni obișnuiți.

Marcu 12:37 De aceea, însuși David îl numește Domn; și de unde este el fiul lui? Și oamenii de rând îl ascultau cu plăcere.

Nu trebuie să fii cineva ca să îi aparții lui Cristos.

I Cor. 1:26-27 Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților, că nu *sunt* mulți înțelepți conform cărnii, nici mulți puternici, nici mulți nobili. Dar Dumnezeu a ales lucrurile prostești ale lumii ca să facă de rușine pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari.

Aceștia sunt oameni care au ajuns la capătul lor.

Dumnezeu îi cheamă pe cei proști și slabi, îi cheamă pe cei simpli -Doamne trebuie să mă ridic. Ei se văd păcătoși. Disprețuiți -fără vreo resursă cu care să-i placă lui Dumnezeu. Oameni de rând vor veni la Dumnezeu.

I Samuel 22:3 Și David a plecat de acolo la Mițpa, în Moab; și a spus împăratului Moabului: Lasă pe tatăl meu și pe mama mea, te rog, să vină și să stea cu voi, până când voi ști ce va face Dumnezeu pentru mine.

3 categorii menționate:

- **Abătuții**
- **Datornicii**
- **Nemulțumiții.** Asta ne învață atât de mult despre faptul că acolo unde păcatul îi conduce pe oameni, păcatul aduce nefericire, datorie, nici o mulțumire în suflet.

Nemulțumire – nefericire în suflet.

I. Locul

II. Oamenii

III. Priviți la Suveran – I Samuel 22:2 a devenit Căpitan peste ei. El ar fi trebuit să fie într-un palat, dar sfârșește într-o peșteră. Ei l-au recunoscut ca rege al lor. Ei erau predați și supuși.